

Entrevista

**Eugeni Castejón***fundador i director de Compostadores.com***“Volem convertir Catalunya en el Silicon Valley de les empreses de medi ambient”****L'any 2002 Eugeni Castejón va fundar l'empresa Compostadores.com per donar resposta a les seves inquietuds ambientals i a una vocació de crear noves línies de negoci. Avui té una patent mundial i s'obre pas al mercat internacional. Entre altres raons per haver aconseguit un producte innovador, fet 100% amb material reciclat, procedent del 'plastic mix' un residu que fins ara no tenia cap sortida. Guanyador de diversos premis -el més recent la Placa Francesc Macià la Responsabilitat Social Empresarial 2010- Castejón ens explica en aquesta entrevista les claus del seu èxit empresarial.****Albert Punsola***Sostenible.cat*

14-02-2011

Per què va començar un negoci dins el sector del medi ambient?

De petit, quan a Castelldefels no hi havia contenidors de recollida selectiva urbana, ja li deia al meu pare que portés els residus de plàstic a Barcelona on hi havia separació. Però com a emprenedor vaig començar amb una botiga d'esports, que es van convertir en una distribuïdora de productes dietètics. No era el que jo volia i aleshores el que vaig fer és unir la meua inquietud pels temes ambientals amb l'emprenedoria, i així va sorgir el 2002 l'empresa Compostadores.

I per què compostatge?

L'any 2000 vaig començar a fer compostatge a casa perquè m'agrada la jardineria i em sabia greu llençar les fulles al contenidor per després anar a comprar terra al garden. Em vaig adonar que era un contrasentit i també que jo, individualment, podria fer molt. I més encara, em vaig preguntar per què no ho podia fer tothom. D'aquí va néixer la idea.

Com ha estat l'evolució des d'aleshores?

Vam començar el 2002 important compostadors que distribuïem a Espanya i el 2008 ja érem uns fabricants que començaven a exportar. El nostre negoci se centra en la venda per Internet i en les administracions públiques. Cal recordar que algunes administracions subvencionen els compostadors. Hi ha 30 ajuntaments catalans que fan bonificacions fiscals als ciutadans que tenen un compostador a casa seva, perquè l'administració s'estalvia uns costos de recollida i tractament de residus.

En el nostre país sembla que el compostatge ha estat la culminació d'un procés de conscienciació.

Sí. Primer s'ha potenciat la separació de les fraccions i en aquest procés l'orgànica s'ha deixat pel final. Jo crec que aquesta fracció, com a mínim, s'hagués pogut gestionar en paral·lel amb les altres. Tenint en compte que l'orgànica és el 40% s'haurien d'haver plantejat dues opcions: posar-la al bujol que hi ha al carrer o bé adquirir un compostador per casa.

I per què creu que no s'ha fet així?

Nosaltres hem sentit arguments del tipus "amb dues opcions la gent es confondria". Jo crec que, si s'explica bé, tampoc és tan complicat. Com en tot, en els temes ambientals el secret és comunicar bé. En altres llocs d'Europa s'ha fet a la inversa: el compostatge domèstic ha estat prioritari des del primer moment. Després, s'han buscat solucions per allò que no han pogut absorbir els compostadors de les cases. Les plantes s'han dimensionat en funció d'això. Aquí, en canvi, s'han dimensionat unes plantes a partir d'estimacions. I aquestes infraestructures s'han d'amortitzar.

És més ara conegut el compostatge a nivell ciutadà?

A Catalunya al voltant del 5% de les llars tenen compostador, a Alemanya estan al voltant del 43%.

Com han arribat a aquesta xifra?

Això va agafar embranzida quan es va començar a estendre el pagament per generació. Quan a la gent se li va dir que pagaria en funció dels residus van córrer a les grans superfícies i els jardins a comprar compostadors.

Fins a quin punt la forma urbana incideix en l'expansió d'aquest hàbit? La ciutat molt densa no és un obstacle?

Una de les coses que volia fer precisament amb el nostre producte és adaptar-lo a un entorn més

urbà. Per això hem desenvolupat una base especial que té un drenatge pel lixiviat per reaprofitar-lo com a fertilitzant líquid. És un compostador que fa 60 per 60 i que pot encaixar en terrasses i balcons. Hi ha milers d'àtics i de patis amb un gran potencial en aquest aspecte. Amb aquesta base per als lixiviat s'evita que hi hagi filtracions. D'altra banda, el desenvolupament dels horts urbans domèstics també és important per ajudar a la cultura del compostatge. Els compostadors que fabriquem són modulars i muntant les peces d'una manera determinada poden servir per desenvolupar aquests tipus d'hortos. Són com un *Lego* i permeten diverses composicions. El seu tret distintiu és que poden ser compostador, jardineria, magatzem d'eines, etc.

Es pot afirmar que és un compostador sostenible?

El material amb què està fet ve de material reciclat, serveix per reciclar durant la vida útil i, al final, és reciclable. Al 100% en tots els casos. Ens han ofert fer compostadors amb materials que no eren totalment reciclats o que no eren totalment reciclables i hem dit no en tots dos casos.

S'ha d'assegurar l'entrada del material i la sortida.

Exacte, com en el *cradle to cradle*.

Heu arribat on volíeu, no?

Sí, a agafar un residu que no vol ningú, que ve de la planta de selecció d'envasos. Després que s'han fet servir tots els que es poden aprofitar queda un 17% que es diu plàstic mix. Aquesta és la nostra matèria primera. Ha estat difícil perquè un material divers s'ha d'unir per formar un nou producte que ha de tenir un seguit de prestacions. Aconseguir-ho ens ha costat 3 anys. Ara el procés ja està dominat i hem aconseguit una patent mundial.

Suposo que no hi haurà escassetat d'aquesta matèria?

Ara a Catalunya estem a un 35% de reciclatge i quan arribem al 70% encara en tindrem més. Com no el vol ningú, el cost és zero. I és competitiu per preu i per la seva durabilitat: pot arribar a fer servei durant 25 anys. Fins i tot algú ens ha dit com allò de l'obsolescència programada que no el féssim durar tant. Però jo no vull fer negoci amb això sinó amb el boca a orela. No vull vendre tres compostadors a la mateixa persona sinó que aquesta persona ens recomani a tres amics seus.

Quina és la vostra àrea de distribució?

Fins ara era l'estat però ens obrim a alguns mercats europeus (França i Bulgària) i als Estats Units. El consumidor americà no premia tant que sigui autòcton, com que tingui unes prestacions determinades. En aquests moments la relació entre l'euro i el dòlar ens és desfavorable per exportar, però intentem fer algunes aliances amb empreses dels Estats Units per acabar produint allà.

Clar, la petjada ecològica...

Exacte, cal ser coherents. Però, compte, també ha de ser sostenible econòmicament. La producció a fora es pot fer en el moment en què tens els recursos per invertir allà. I en aquest procés estem.

A banda de fabricar també oferiu serveis. En què consisteixen?

Desenvolupar completament campanyes de difusió; cursos de formació a la ciutadania; visites de control a les cases o a les escoles. Per exemple, en aquest darrer àmbit tenim unes 2.000 escoles a tot l'estat amb compostadors nostres, i participem en el programa escoles verdes de la Generalitat.

Tot això entra en la responsabilitat social corporativa...

Sí i dintre d'aquest tema estem desenvolupant un concepte que és la logística social. La idea és que enviem un camió a un país determinat amb diversos compostadors, llavors a mesura que es va produint la demanda es distribueixen ja des del país, i qui ho fa? Doncs empreses que es dediquen a donar feina a persones en risc d'exclusió social. D'aquesta manera, el client no ha de pagar un sobrecost de transport per cada unitat que compra ja que, com la mercaderia està allà, el preu del transport local és molt més baix. Les empreses especials que es dediquen a aquesta feina en realitat no són de logística, sinó de reciclatge, però nosaltres els proposem aquesta feina de distribució de manera que ells poden tenir més ingressos i a més es donen a conèixer en les seves societats.

Com contempla els propers anys pel que fa a l'economia verda?

Amb il·lusió perquè estem involucrats en un gran projecte col·lectiu per fer de Catalunya el Silicon Valley de les empreses de medi ambient. De moment ens hem ajuntat uns 30 ecoempresadors i estem creant l'embrió d'aquesta iniciativa. Es tractaria de fer coses junts i fins i tot buscarem estar tots en un mateix espai físic per intercanviar idees, participar en projectes, compartir recursos i serveis. És el concepte d'empresa-xarxa perquè cobreixi tot el ventall de temes ambientals. Hi haurà més notícies aquest 2011.



[Què són aquests serveis?](#)

